

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι... Δρ. ν. 3.—
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ » » 3.50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν... 15
261—Γραφίον ὁδ. Ἐρμού—264

Παρακαλοῦνται οἱ κκ. συνδρομηταὶ τῆς «Ἀθηναϊδος» καὶ τῶν ξένων Περιδικῶν ν' ἀποσεύλωσιν ἐγκαίρως τὰς συνδρομάς των, ὅπως μὴ ἐπέλθῃ διακοπὴ τῆς ἀποστολῆς τῶν φύλλων.

Οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῷ Ἐξωτερικῷ δύνανται ν' ἀποστεύλωσιν αὐτὰς διὰ γραμματοσήμου ἑλληνικοῦ, ἀγγλικοῦ καὶ γαλλικοῦ.

Ἡ θῆρα τῆς εὐχαριστίας.

ΤΟΥ ΘΕΟΥ Ἡ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ ΕΙΝΑΙ ΤΡΥΦΕΡΑ

Ἡ εὐσπλαγχνία τοῦ Θεοῦ ἐστὶ τρυφερά, ἐνῶ ἡ ὀλίγη εὐσπλαγχνία ἦν εὐρίσκομεν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ εἶναι πολυλάκις τραχεῖα καὶ σκληρὰ καὶ οὐδόλως τρυφερά. Κοινὸν λόγιον μεταξὺ ἡμῶν ἐστὶν ὅτι «συγχωρῶ, ἀλλὰ δὲν λησμονῶ». Συγχωροῦμεν μετὰ ὑπεροχῆς καὶ συνοφρυώσεως. Πολλάκις ἀπλησάσαμεν εὐσπλαγχνίαν εἰς τοιοῦτον τρόπον, ὥστε ἠσθάνθημεν ἡμᾶς αὐτοὺς ὡσανεὶ πληρώσαντας δι' αὐτὴν, ἀναγκασθέντες νὰ ὑποστῶμεν τὸν τραχὺν καὶ ἀνευλαθεῖς τρόπον δι' οὗ ἐχορηγήθη ἡμῖν. Καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει οὗ ἀνθρώπου εὐδοκεῖ νὰ χορηγήσῃ τὴν εὐμένειαν αὐτοῦ καὶ φανῇ εὐσπλαγχνος μετὰ ἠπιότητος, οὐδέποτε δὲ ἐφантаζόμεθα νὰ καλέσωμεν τὴν εὐσπλαγχνίαν ταύτην τρυφεράν. Ἄλλ' ὁ Θεὸς συγχωρεῖ, καὶ ὅταν συγχωρῇ, ποιεῖ τοῦτο μετὰ τρυφερότητος· δὲν ὑπάρχει ἐν αὐτῇ ἐπιπληξίς· ἀπαλείφει τὸ παράπτωμα καὶ οὐδεμίαν μνήμην τούτου ἀπομένει· λησμονεῖ ἅμα ὡς συγχωρήσῃ τοῦτο δι' ἠπιῶν τρόπου. Ἐν τῷ βλέματί του καὶ τῷ τῶν τῆς φωνῆς του εὐμένεια μόνη ὑπάρχει ὡς λ. χ. «Θάρσει τέκνον· ἀφένονται σου αἱ ἁμαρτίαι». Τὸ ἁμάρτημα ἀπεσοβήθη· ἐρρίφθη ὀπισθεν του ἐν τοῖς βάθεσι τῆς θαλάσσης. Λέγει περὶ κλαιούσης γυναίκος, «Ἀφένονται αἱ ἁμαρτίαι αὐτῆς αἱ πολλαί, ὅτι ἠγάπησέ πολύ». Εἰς ἑτέραν «ὑπάγε εἰς εἰρήνην». Ὅτε δὲ ὁ Σαούλ τῆς Ταρσοῦ κατεδίωκεν τοὺς ἁγίους τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ Κύριος κατέρχεται νὰ συγχωρήσῃ αὐτῷ, καὶ

λέγει «Σκληρὸν σοι πρὸς κέντρα λακτίξειν». Τοῦ Θεοῦ ἡ εὐσπλαγχνία εἶναι λίαν τρυφερά.

Ἐγὼ δὲν θέλω τὸν θάνατον τοῦ ἀποθνήσκοντος, λέγει Κύριος ὁ Θεός· διὰ τοῦτο ἐπιστρέψατε καὶ ζήσατε». (Ἰεζεκ. ιη', 32). ✕

Ἡ ΒΟΡΤΗ ΤΗΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΣ.

Ἡ ἡμέρα τῆς εορτῆς τῆς εὐχαριστίας πρὸς τὸν Θεόν, διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς συγκομιδῆς τῶν καρπῶν ἐν Ἀμερικῇ ὀρίζεται ἐκάστοτε ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν διὰ προκήρυξιν. Ἡ ἐφέτος ἐκδοθεῖσα προκήρυξις ὑπὸ τοῦ Προέδρου Χαίτης ἔχει ὡς ἑξῆς :

Ἡ ἔλευσις τῆς ὥρας, ἐν ἣ εἰώθασιν οἱ συμπολιταὶ ἡμῶν νὰ ποιῶσιν εὐλαθεῖ καὶ δημοσίαν ὁμολογίαν τῆς σταθερᾶς αὐτῶν ἐξαρτήσεως ἀπὸ τῆς θείας Προνοίας διὰ πάντα τὰ ἀγαθὰ δῶρα ζωῆς τε καὶ εὐδαιμονίας, κοινῆς εἰρήνης καὶ εὐπορίας, παρουσιάζει ἐν τῷ διαστήματι τοῦ ἔτους ἀφθόνους τοὺς λόγους πρὸς εὐγνωμοσύνην καὶ εὐχαριστίαν ἡμῶν. Ὑπεράφθονος συγκομιδῆ, παραγωγικὰ μεταλλεῖα, ἀνοῦν ἐμπόριον καὶ βιομηχανία ἐπλούτησαν τὴν χώραν. Τὰ εἰς τὴν ἀνάζωσαν βιομηχανίαν ἡμῶν καὶ τὸ ἐξαπλούμενον ἐμπόριον παρεχόμενα μέσα δεικνύουσιν ὅτι ἐγγὺς ἡ ἡμέρα καθ' ἣν αἱ ἐριδες καὶ αἱ στενοχωρίαι κατὰ πάσαν τὴν χώραν θέλουσιν, ὑπὸ τὴν ἐξακολουθοῦσαν εὐνοίαν τῆς θείας Προνοίας, ὑποχωρήσει εἰς τὴν ἐμπιστοσύνην καὶ δραστηριότητα καὶ τὴν ἐθνεσφαλισθεῖσαν εὐδαιμονίαν. Ἡ μετὰ πάντων τῶν ἐθνῶν εἰρήνην διετηρήθη ἀκεραία, ἡ ἐσωτερικὴ ἡσυχία ἐπεκράτησε, καὶ οἱ θεσμοὶ τῆς ἐλευθερίας καὶ δικαιοσύνης τοὺς ὁποίους ἡ φρόνησις καὶ ἀρετὴ τῶν πατέρων ἡμῶν ἐθεμελίωσε, διατελοῦσιν ἡ δόξα καὶ ἡ ἀσπίς τῶν τέκνων αὐτῶν. Ἡ ἐν γένει ἐπικράτησις τῶν ἀγαθῶν τῆς ὑγείας καθ' ἅπασαν τὴν εὐρείαν χώραν ἡμῶν κατέστησε μᾶλλον ἐπιφανῆ τὰ παθήματα καὶ τὰς θλί-

ψεις, τὰς ὁποίας ἡ ζοφερὰ σκιά λοιμικῆς νόσου ἐπέριψε ἐπὶ μέρος τῶν συμπολιτῶν ἡμῶν. Τὴν βαρβαρὴν ταύτην θλίψιν ὁ Θεὸς Δεσπότης ἐμετρίασε διὰ τῆς γενικῆς συμπαθείας καὶ βοήθειας, αἰτίνες ἔδραμον εἰς ἀνακούφισιν τῶν παθουσῶν ἐπαρχιῶν, ὁλόκληρον δὲ τὸ ἔθνος δύναται νὰ χαίρῃ διὰ τὴν ἐνότητά του πνεύματος δι' ἧς εὐθύμως συμμερίζεται τὰ βάρη τῶν συμπολιτῶν αὐτοῦ. Νῦν λοιπὸν, ἐγὼ ὁ 'Ρούδερφορντ Β. Χαίλς, Πρόεδρος τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν, προσδιορίζω τὴν Πέμπτην, τὴν 28 Νοεμβρίου (ν) ὡς ἡμέραν ἐθνικῆς εὐχαριστίας καὶ προσευχῆς, συνίστημι δὲ θερμῶς ὅπως, ἀποσυρόμενος ἀπὸ κοσμικὰς φροντίδας καὶ μόχθους, ὁ λαὸς τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν συνέλθῃ κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην εἰς τὰ διάφορα τῆς λατρείας αὐτοῦ μέρη, καὶ εὐχαριστήσῃ καὶ ἐξυμνήσῃ τὸν Παντοδύναμον Θεὸν διὰ τὰς ἀγαθοποιίας του καὶ εὐλαβῶς ἐπικαλεσθῇ τὴν ἐξακολούθησιν αὐτῶν.

Εἰς μαρτύριον τούτου, τίθημι τὴν ὑπογραφήν μου καὶ παραγγέλλω τὴν ἐπιθεσιν τῆς σφραγίδος τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν.

Ἐγένετο ἐν τῇ πόλει τῆς Βασιγκτόνος, τῇ 31ῃ Ὀκτωβρίου, ἐν ἔτει τοῦ Κυρίου ἡμῶν χιλιοστῶ ὀκτακοσιοστῶ ἑβδομηκοστῶ ὀγδόῳ καὶ τῆς ἀνεξαρτησίας τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν ἑκατοστῶ τρίτῳ.

(Τ. Σ.)

Ρ. Β. ΧΑΙΛΣ

Γ. Μ. ΕΒΑΡΤΣ

Ἵπουργός τῶν Ἐξωτερικῶν.

ΠΑΙΔΙΚΗ ΗΛΙΚΙΑ ΤΟΥ ΕΛΙΣΩΝ.

Ὁ μέγας ἐφευρετὴς τῆς Ἀμερικῆς Ἐδισων, ὁ καθεκαστὴν συνταράσσων τὸν κόσμον διὰ τῆς ἀναγγελίας νέας ἐφευρέσεως, ἀρτίως δὲ ζημιώσας τοὺς μετόχους ἐταιριῶν ἀερίφωτος ἐν Ἀγγλίᾳ ὑπὲρ τὰ 2,500,000 στερλίνας διὰ τῆς ἀναγγελίας τῆς εὐρέσεως τῆς διαίρεσεως τοῦ ἠλεκτρικοῦ φωτός, παῖς ὢν ἀπηχθάνετο τὰ μαθηματικά, ἠγάπα ὁμῶς τὴν ἀνάγνωσιν. Δωδεκαετῆς ἦτο πωλητὴς ἐφημερίδων ἐν τινὶ σιδηροδρόμῳ. Ἐν τῷ σταθμῷ εἶχε τὴν εὐχέθειαν νὰ πλησιάζῃ βιβλιοθήκην ἢ ἀπεφάσισε ν' ἀναγνώσῃ πᾶσαν ἀπὸ ἀκροῦ εἰς ἀκρον. Λαβῶν κλίσιν εἰς τὴν χημικὴν ἠγόρασε χημικὰς τινὰς οὐσίας καὶ ἔστησε ἐργαστήριον ἐντὸς τῶν σιδηροδρομικῶν ἀμαξῶν. Ἀλλ' ἀτυχῶς ἐμπρησθέντος ἡμέραν τινὰ τοῦ φωσφόρου παρ' ὀλίγον ν' ἀνάψῃ ὁλόκληρος ἡ ἀμαξοστοιχία, συνέπεια δὲ τούτου ἦν ἡ ἐκλάκτισις ὁλοκληροῦ τῆς συσκευῆς παρὰ τοῦ ὁδηγοῦ.

Μετὰ τούτου ἀπέκτησε τὸ ἀποκλειστικὸν δικαίωμα νὰ πωλῇ ἐφημερίδας ἐπὶ τοῦ σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ μετακινούμενος πρὸς τοῦτο τέσσαρας βοηθοὺς· ἀλλὰ μὴ ἀρκούμενος εἰς τοῦτο, ἠγόρασε ἰκανὰ στοιχεῖα καὶ ἐτύπωσε ἐντὸς τῶν σιδηροδρομικῶν ἀμαξῶν μικρὰν ἐφημερίδα ἰδίαν αὐτοῦ. Σχετισθεὶς μετὰ τῶν τηλεγραφευτῶν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ἔμαθε πῶς νὰ ἦναι τηλεγραφευτῆς αὐτὸς κατασκευάσας καὶ ἰδίαν τηλεγραφικὴν συσκευὴν κατ' οἶκον.

ΦΥΛΑΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

Ἐν τῇ πολιτείᾳ τῆς Μασαχούσετ ἐν τῇ πόλει *Sherborn* τῆς Ἀμερικῆς, ὑπάρχει σωφρονιστικὴ φυλακὴ γυναικῶν ὑπὸ γυναικῶν ἐπιτηρουμένη. Ἐν αὐτῇ ὑπάρχουσι τετρακόσιαι ἑβδομηκόντα μία γυναῖκες κατὰ δίκου. Μόνου δὲ ἄνδρες φυλάττοντες εἰσὶν ὁ ταμίας ὁ καὶ οἰκονόμος, ὁ μηχανικός καὶ πυροσβέστης καὶ δύο φύλακες. Ἡ ἐπιστάτις τῶν φυλακῶν, ὡς καὶ ὁ ἱερεὺς καὶ ὁ ἱατρός εἰσὶν ἐκ τοῦ ὠραίου φύλου. Ἐν τῇ φυλακῇ ὑπάρχει σχολεῖον, νοσοκομεῖον, καὶ παιδοτροφεῖον. Κατὰ τὸ φαινόμενον οὐδεμία ὑπάρχει ἀνάγκη ἰδιαίτερας ἐπιτηρήσεως. Ἡ πληθὺς αὕτη τῶν γυναικῶν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ἐπιμελητριῶν βαίνει ἡτύχως εἰς τὸ σχολεῖον καὶ τὴν ἐκκλησίαν, ἐνθα ἀκούει τὴν ἀνάγνωσιν τῶν γραφῶν παρὰ τῆς ἱερέας, μετ' ἀτενοῦς προσοχῆς, τοῦ ὄργανου ἐπιτηδεῖως παιζομένου παρὰ μιᾶς τῶν καταδικῶν. Οὐδέποτε τσαούτη τάξις παρετηρήθη διὰ τόσον ὀλίγης ἐπιτηρήσεως.

ΒΙΟΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΗΓΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΤΑΝΛΕΪ.

ΠΟΛΥΣ ἐγένετο ἀρτίως λόγος περὶ τοῦ τολμητίου καὶ ῥέκτου περιηγητοῦ κ. Η. Μ. Στάνλεϋ. Βασιλεῖς καὶ ἑταιρεῖαι πεπαιδευμένων ἀνδρῶν ἔσπευσαν νὰ τιμῆσωσιν αὐτὸν, καὶ νὰ χορηγήσωσιν αὐτῷ παράσημον καὶ νὰ ἐξυμνήσωσιν δι' ὕμνων θαυμασμοῦ. Ἐγεννήθη οὗτος τὸ 1840 ἐν *Denbigh* τῆς Οὐαλλίας, καὶ ἐκεῖ ἔζησε τὰ δεκαπέντε πρῶτα ἔτη τῆς ἡλικίας του κατὰ τὸ δευτερον ἔτος τῆς ἡλικίας του ἐστερήθη τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ὀνόματι *Rowlands*. Ὁ Μουσῆς Πάρρου, ὁ πάππος αὐτοῦ ἐκ μητρὸς, ἐπεμελήθη τὰ τῆς ἀνατροφῆς αὐτοῦ. Ἀλλὰ τοῦ δευτέρου συζύγου τῆς μητρὸς αὐτοῦ *Jones*, λίαν ἀπαιτητικοῦ ὄντος, ὁ νέος *Rowlands* ἡμέραν τινὰ ἐξωργίσθη, διότι ἐζητήθη νὰ σιλιθῶσιν τὰ ὑποδήματά τινος ἐκ τῆς οἰκίας, καὶ ἔστρεψε τὰ νῶτα εἰς τὴν οἰκογένειαν. Ἐπέδιδε λίαν εἰς τὸ σχολεῖον, ἐπίστευε δὲ ὅτι ἠδύνατο νὰ πράξῃ τι καλλίτερον, καὶ ἀναγνοὺς πολλὰ ἐκ τῆς ἱστορίας καὶ γεωγραφίας, ἐσκέφθη νὰ δοκιμάσῃ τὴν τύχην του ἐν Ἀμερικῇ, καὶ πρὸς τοῦτο μεταβάς πεζὸς εἰς Λιβερπούλ ἀπῆλθεν ἐπὶ ἱστιοφόρου πλοίου ὡς θαλαμηπόλος εἰς τὸν νέον κόσμον.

Μετὰ πολλὰς ἐρεύνας καὶ ἐπιτυχίας, εὗρεν ὅτι ὑπῆρχε κενὴ θέσις ἐν τῷ γραφεῖῳ ἐμπόρου ὀνόματι Στάνλεϋ, καὶ ἐπέτυχε τὴν θέσιν. Ὁ νέος ἀπεδείχθη τόσον νοήμων, ἐνεργητικὸς καὶ ὠφέλιμος ὥστε, ταχέως ἐπέσυρε τὴν προσοχὴν τοῦ κυρίου του. Ὁ Στάνλεϋ οὐτὸς, μὴ ἔχων τέκνα, μετὰ τινὰ χρόνον ἠγάπησε τόσον τὸν νεαρὸν ὑπάλληλόν του, ὥστε τῷ ὑπεσχέθη νὰ τὸν νιοθετήσῃ, καὶ νὰ τὸν καταστήσῃ κληρονόμον τῆς περιουσίας του. Τούτο δὲ παρεκίνησεν αὐτὸν νὰ λάβῃ τὸ ὄνομα Στάνλεϋ. Ἀλλ' ὁ προϊστάμενός του ἀπέθανεν αἰφνης καὶ ἀπροσδοκῆτως πρὶν ἢ γράψῃ διαθήκην, καὶ ὁ νεαρὸς ὑπάλληλος ἐρρίφθη πάλιν εἰς τὰς ὁδοὺς. Ὅταν ἐξεργάγη ὁ ἐμφύλιος πόλεμος ἐν Ἀμερικῇ ἠνώθη μετὰ τὸν στρατὸν τῶν ἀθηνωτικῶν καὶ ἐν μάχῃ τινι

ἠττηθέντος τοῦ σώματος ἐν ᾧ ἐπολέμει συνελήφθη μετ' ἄλλων αἰχμάλωτος. Ἀλλὰ διέφυγε τοὺς φρουρούνας αὐτὸν ἐνόπλιος καὶ κολυμβήσας δι' ἐνὸς ποταμοῦ ἐπέρασεν εἰς τὴν ἀντίπεραν ὄχθην καὶ τοὶ πολλοὶ βολαὶ κατ' αὐτοῦ ἐρρίφθησαν. Ἐπανῆλθεν ἔκτοτε εἰς Λιβερπούλ καὶ εἰς Οὐαλλίαν, πολὺ ποθῶν νὰ ἐπανίδῃ τὴν μητέρα του. Ἀλλ' ἔνεκα τῆς ἐνδείας αὐτοῦ ὑπεβλέπετο ὑπὸ πολλῶν ἐκ τῶν συγγενῶν του· τούτο μὴ ἀνεχόμενος ἀπεφάσισε νὰ ἐπανεῖθῃ πάλιν εἰς Ἀμερικὴν καὶ ἀπεβιβάσθη εἰς Νέακ *Υόρκην*, καὶ κατετάχθη ὡς ναυτὴς εἰς τὸ ναυτικὸν τῆς Συμπολιτείας ταχέως δὲ καὶ προὐβιβάσθη. Ἐν τῷ πλοίῳ ἐν ᾧ ὑπηρετεῖ ἐφθασεν εἰς Κωνσταντινούπολιν τὸ θέρους τοῦ 1866. Λαβῶν ἀπουσίας ἀδειαν, ἐπανῆλθεν εἰς Ἀγγλίαν ἵνα ἴδῃ τὴν μητέρα του γενόμενος δεκτὸς μετὰ ἀγαλλιάσεως καὶ περιποιήσεων.

Ὁ Στάνλεϋ οὐδέποτε ἐπανῆλθεν εἰς τὸ πλοῖον παραιτηθεὶς. Γενικῶς ἐπικρατεῖ ἡ ἰδέα ὅτι ὁ ἀνὴρ ὅστις εὗρε τὴν Λίβιγκτων κατῴρθωσε τὴν θαυμασίαν ὁδοπορίαν του εἰς Οὐγγίᾳ ἄνευ προηγουμένης ἐξασκήσεως. Ἀλλὰ δὲν ἔχει οὕτω. Ἀφοῦ ἐπεσκέψατο τὴν μητέρα του εἰς Οὐαλλίαν, ἐτέλεσεν ὁδοπορίαν ἀπὸ τῆς Μεσογείου διὰ τῆς Μικρασίας, Περσίας καὶ Ἰνδιῶν, κατ' εὐθείαν εἰς Βομβάην, ταύτην δὲ μετὰ ἓνα μόνον σύντροφον. Ἐννοεῖται ὅτι συνεχῶς ἐκινδύνευσε, οὐχὶ δὲ σπανίως ἔσχε τὴν εὐκαιρίαν νὰ δεῖξῃ τὰς ἰδιαίτερας ιδιότητας τοῦ χαρακτῆρος του.

Ἀρχομένου τοῦ 1867 ἐπανῆλθεν εἰς τὰς Ἠνωμένας Πολιτείας, καὶ ἐπὶ τινὰ χρόνον ἐνήργει ὡς ἀνταποκριτὴς δύο ἀμερικανικῶν ἐφημερίδων κατὰ τὴν ἐκστρατείαν τοῦ στρατηγῶ *Χάννοκ* κατὰ τῶν τῆς Κιόβας καὶ Κεϋνῆς Ἰνδιῶν.

Οὐ πολὺν χρόνον μετὰ τὴν ἐπάνοδόν του εἰς Νέακ *Υόρκην* ἔλαβε τὸν διορισμὸν ὁδοιποροῦντος ἀνταποκριτοῦ τοῦ «Κήρυκος τῆς Νέας *Υόρκης*», μετὰ γενναῖον μισθόν. Τὸ πρῶτον σπουδαῖον καθῆκον του ἐν τῇ νέᾳ ταύτῃ θέσει ὑπῆρξε νὰ συνοδεύσῃ τὰς δυνάμεις τὰς ὑπὸ τὸν στρατηγὸν *Νάπιερ*, πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῶν αἰχμαλώτων τῶν ὑπὸ τοῦ βασιλέως Θεοδώρου τῆς Μαγδάλας κρατουμένων. Ἡ δραστηριότης αὐτοῦ ἐξέπληξε καὶ τοὺς μᾶλλον ἐξησκημένους εἰς τὰς ἐν Ἰνδιῶν ἐκστρατείας. Ἀμα ἐπανελθὼν ἐξ Ἀβυssiνίας ἔγραψεν εἰς τὴν μητέρα του νὰ ἔλθῃ εἰς Λονδίνον νὰ τὴν ἴδῃ καὶ διέτριψεν ἐκεῖ δύο ἡμέρας μετ' αὐτοῦ. Ἀπὸ τοῦ 1868 μέχρι τοῦ 1871 ὅτε ἐπορεύθη εἰς ἀνεύρεσιν τοῦ Λίβιγκτων, διετέλεσεν εἰς Μαδρίτην κατὰ τὴν φυγὴν τῆς βασιλίσσης *Ισαβέλλας*, καὶ παρεστάτη εἰς τὴν διάνοξιν τῆς σουεζικῆς διώρυγος.

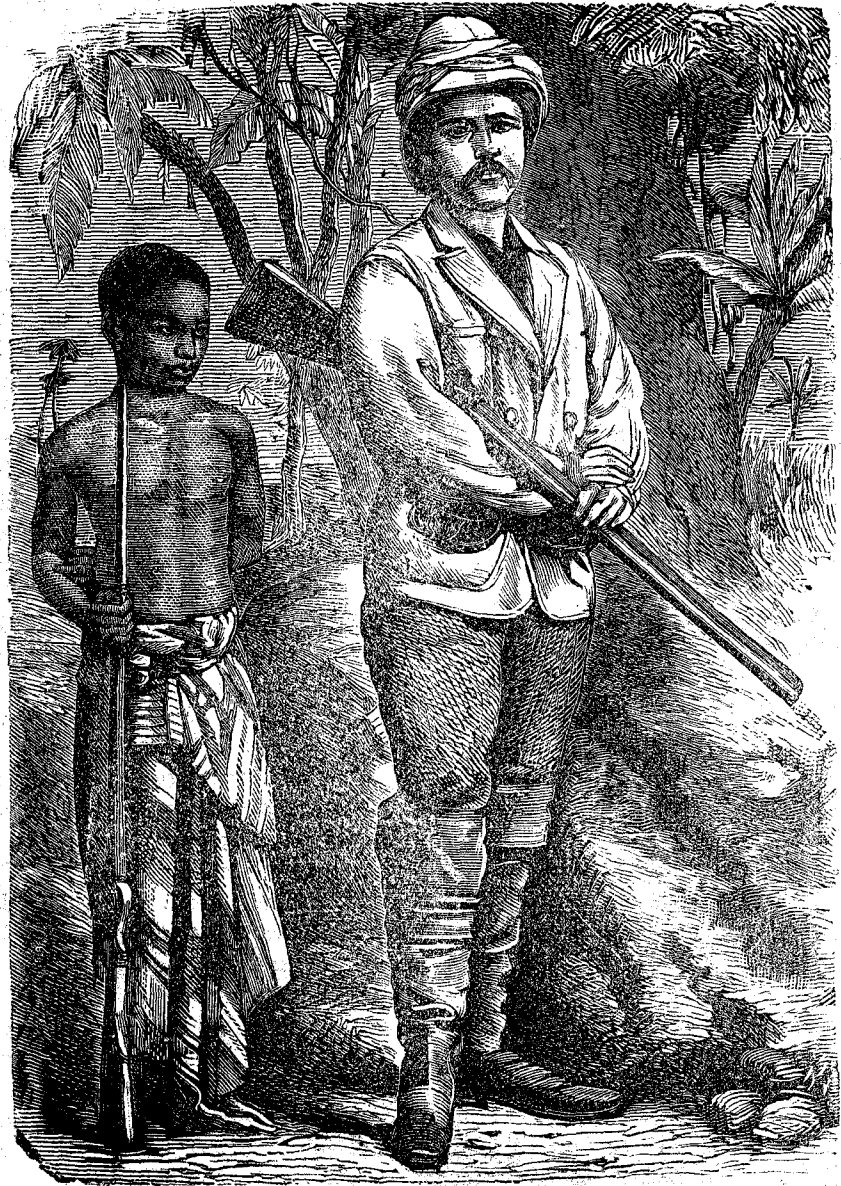
Τὸ κατώρθωμα ὁμῶς ὅπερ ἐκλείσει τὸν Στάνλεϋ ὑπὲρ πᾶν ἄλλο καταστήσῃ αὐτὸν πρόσωπον περιβλεπτόν ἐν Εὐρώπῃ καὶ Ἀμερικῇ εἶναι ἡ κατὰ τὸ 1874 ἀναχώρησις αὐτοῦ ἐκ *Ζανζιβάρης* πρὸς ἀνεύρεσιν τοῦ Λίβιγκτων. Ἡ ἐκδρομὴ αὕτη ἐνηργήθη διὰ τὴν ἀπάντησιν τοῦ «Κήρυκος τῆς Νέας *Υόρκης*» καὶ τοῦ Λονδινεῖου «Ἡμερησίου Τηλεγράφου.» Τὸ ἔργον διαιρεῖται εἰς δύο μέρη. Ἐν τῷ πρώτῳ, ὁ ἐρευνητὴς εὗρε

τὴν μεγάλην λίμνην Ἀλεξάνδραν, καὶ τὴν συνάφειαν αὐτῆς διὰ θαυμασίας σειρὰς ποταμῶν καὶ λιμνῶν μετὰ τῆς Βικτωρίας καὶ Ἀλβέρτου Νυάνζας.

Ὁ Λίβιγκτων ἀφίερωσε τὰ τελευταῖα ἔτη τοῦ βίου αὐτοῦ εἰς τὴν ἀνίχνευσιν τῆς πηγῆς τοῦ Σάμπενι καὶ Καρούγκενι ποταμῶν, οἵτινες τρέφουσι τὴν λίμνην Βέμβον ἢ Βαγγιόλον. Ἀνίχνευσε τὴν Λουάπουλαν μέχρι τῆς Μυέρους λίμνης, ἀλλ' ἐκ τῆς Μυέρους λίμνης μέχρι τοῦ Λουάμα ποταμοῦ ὁ ῥυαὶ καὶ αἱ διακλαδῶσεις αὐτῶν ἦσαν ἀγνωστοὶ τοῖς Εὐρωπαίοις. Διερχόμενος τὴν χώραν ἀπὸ Ταγγανίκας εἰς τὸν ποταμὸν Λουάμαν, ὁ Λίβιγκτων ἐφθασεν εἰς Νέακην, ἧτις εἶναι Ἀραβικὴ ἀποθήκη ἐπὶ τοῦ Λουαλάβα, δι' οὗ ὀνόματος ὁ μέγας ποταμὸς εἶναι ἐκεῖ γνωστός. Ἐνταῦθα ὁ Λίβιγκτων ἠναγκάσθη νὰ σταματήσῃ. Ἐνταῦθα δὲ, ἐν Νυάκῃ, ὁ Στάνλεϋ εὗρε τὰ ἔγνη τὰ καταλειφθέντα ὑπὸ τοῦ προκατόχου του. Ἡ Νυάκῃ κείται εἰς μ. πλ. 4^ο καὶ 16^ο. Οἱ Ἀραβες καὶ ἄλλοι ἐπειράθησαν νὰ μεταπεισώσιν τὸν Στάνλεϋ ἀπὸ τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ, ἀλλ' εἰς μάτην οὗτος ἔλεγεν: «Ἔἵναι καιρὸς νὰ φονεθῶ, ἴσως θὰ ἦναι ἀδύνατον νὰ εἰσδύσω εἰς τὴν ἀγρίαν εὐρείαν γῆν ἧτις ἐκτείνεται ἐνώπιόν μου· ἀλλὰ τούτο δὲν εἶναι λόγος νὰ μὴ πειραθῶ καὶ νὰ βεβαιώσω κατὰ πόσον εἶναι δυνατὴ ἡ ἀνίχνευσις». Ἀλλὰ καὶ πάλιν ἀνθισταμένων τῶν περὶ αὐτὸν ἔλεγεν, «Λέγετε ὅτι εἶναι ἀνθρωποφάγοι, οἵτινες θέλουσι μὲ φάγει· ἴσως εἶναι ἀληθές· ἀλλ' ἔχω μίαν παραμυθίαν—δὲν δύναται νὰ μὲ φάγῃ πρὶν ἢ μὲ φονεύσωσιν—εἶναι τοῦτο ἀναντήρητον!» Βεβαίως, ἀπῆνταν οἱ φίλοι. «Λέγετε ὅτι θέλουσι μὲ πολεμήσει. Ἔσχον ἰκανοὺς πολέμους ἤδη ἐν τῇ ἐκστρατείᾳ ταύτῃ, καὶ δὲν θὰ ἐπεθύμουν νὰ ἔχω καὶ ἄλλους. Ἀλλ' ὑποτιθεμένου ὅτι διαφεύγομεν, τί πλέον ἔχομεν νὰ φοβηθῶμεν;» Ἵπὸ τοιοῦτον πνεῦμα εἰσῆλθεν ὁ ἀτρόμητος ἀνὴρ εἰς τὸ δευτερον μέρος τῆς μεγάλης ἐπιχειρήσεώς του.

Ὁδοιποροῦντες ἐπὶ τοῦ μέχρι τοῦδε ἀγνώστου τούτου ἡμίσεως τῆς Ἀφρικῆς οὗτος καὶ οἱ ὄπαδοί του εἶχον πολλὰς δυσχερείας καὶ τρόμους, πολέμους καὶ ἀνησυχίας, μόχθους καὶ ἀπελπισίαν. Ὁ ἐρευνητὴς ἐπλήρωσεν ἀκριβὰ διὰ τὴν τόλμην του. Ἀπώλεσεν ἓνα τῶν ἀδελφῶν *Roscoe*, τὸν μόνον ἀγγλον συνοδοιπόρον, πρὶν ἢ εἰσελθῇ εἰς τὸ μέρος τοῦτο τῆς ἐκδρομῆς, ἐκ πυρετοῦ, καὶ τριάκοντα τέσσαρας ἰθαγενεῖς, *Βαγγουάνας*. Ὁ Στάνλεϋ καὶ οἱ ὑπ' αὐτὸν δὲν ἠδυνήθησαν νὰ εὗρωσι πλοίαρια ἐν Νυάκῃ, τοῦτο δὲ κατέστησε μείζονα τὴν δυσχέθειαν εἰς τὸ μέλλον ἔργον τὸ ὅποιον ἀπόφασιν εἶχε νὰ ὑπηρετήσῃ. Ἵπῆρξεν ἔθιμον ἀπὸ ἀρχαίων χρόνων, οἱ ἔμποροι καὶ Εὐρωπαῖοι περιηγηταί, οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ εἰσδύσωσι εἰς τὰ ἐνδότερα ἀπὸ τῆς δυτικῆς ὄχθης, νὰ δίδωσι φιάλας ῥωμίου. Κατὰ τοῦ ἔθιμου τούτου ὁ Στάνλεϋ ἀντέστη καὶ ἀκλόνητος ἠρνήθη νὰ προσκινήσῃται εὐκολίας διὰ τοιούτων μέσων. Οἱ κάτοικοι εἰς τινὰ μέρη ἦσαν διαθεθειμένοι ν' ἀντιστῶσιν εἰς τὸν περιηγητὴν διὰ τῆς δυνάμεως τῶν ὄπλων, ἀλλ' ἠγωνίζετο κατὰ πάντων.

Τὸ μῆκος τοῦ ποταμοῦ Αἰθιοπίων ἢ Κόγγου εἶναι 2900 μίλια. Ἀπὸ τῆς πηγῆς μέχρι τῆς Νυάγκης 1100 μίλια, ἀπὸ τῆς Νυάγκης εἰς τὸν Ἀτλαντικὸν περὶ τὰ 1800 μίλια. Ὁ Στάνλεϋ ἐπλευσε τὸν ποταμὸν τοῦτον ἐν πλοίῳ ἀνήκοντι εἰς τὴν ἐκδρομὴν μετὰ 60 Ἀράβων ἐκ τῆς συνοδείας του. «Πολλοὶ φυλαί, λέγει, παρεκάλεσάν με ἀναχωροῦντα νὰ ἐπανέλθω τα-

Ο ΣΤΑΝΛΕΪ

χέως καὶ με συνώδευσαν ἐπὶ πολὺ διάστημα, ὡσανεὶ ἀπαινούμενοι νὰ χωρισθῶσιν ἀπ' ἐμοῦ». Ἡ ἀπόστασις τὴν ὁποίαν διήνυσεν ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ ὁδοπορίᾳ, ἀπὸ τῆς Νυάγκης εἰς τὴν θάλασσαν, ἦτο κοπιώδης καὶ ἐπικίνδυνος. Εἰς πολλὰ μέρη εὔρε τὰς οἰκίας ἢ καλύβας ἐκτισμένας ἐκ μαρμάρου, με τὰς θύρας ἐξ ἐλέφαντος, θεωρεῖ δὲ λίαν εὐνοϊκὴν τὴν διάνοξιν ἐμπορίου καὶ ἐκπολιτίσεως τῶν μερῶν ταύτων. Ὁ πληθυσμὸς εἶναι πυκνότατος καὶ τοὶ δὲ κατ' ἀρχὰς θρη-

ώδης, δύναται σχεδὸν πάντοτε νὰ ἐξευγενισθῇ δι' ἡπιότητα καὶ εὐκρινείας.

Ὅταν ὁ Στάνλεϋ ἀφῆκε τὴν ἀφρικανὴν ἀκτὴν διὰ τὴν Ἀγγλίαν πολεμικὸν ἀγγλικὸν πλοῖον μετεβίβασεν αὐτὸν εἰς Ζανζιβάρην. Ὅταν ἀφίκετο εἰς Παρισίους προσελάλησεν εἰς τὴν Βασιλικὴν Γεωγραφικὴν Ἐταιρίαν, καὶ ἔλαβε τὸ χρυσοῦν μετάλλιον. Καὶ βα-

σιλεῖς ὡς ὁ Βίκτωρ Ἐμμανουὴλ καὶ ἡ τῆς Ἀγγλίας Ἄνασσα ὑπεδέξαντο αὐτὸν προσκαλέσαντες εἰς τὰ ἴδια μέγαρα, ἡ δὲ Γεωγραφικὴ Ἐταιρεία τοῦ Λονδίνου ἐνθουσιωδῶς ἤκουσεν αὐτοῦ προσλαλήσαντος αὐτῇ ἐν τῇ μεγάλῃ Αἰθούσῃ τοῦ Ἀγ. Ἰακώβου, ἐνώπιον πολυπληθοῦς ἀκροατηρίου. Ὅσον οὐπω ἐκδοθήσεται δίτομον σύγγραμμα, ἐν ᾧ ὁ Στάνλεϋ ἐκθέτει ἐν λεπτομερείᾳ τὰς περιηγήσεις του.

ΟΙ ΦΙΛΕΛΛΗΝΕΣ

ΒΙΚΤΩΡ ΟΥΓΩ.

Ὁ διασημότερος τῶν νεωτέρων ποιητῶν ὁ πατὴρ τῆς ῥομαντικῆς ποιήσεως ἐγεννήθη ἐν Besançon ἐκ πατρὸς στρατιωτικοῦ τὴν 26 Φεβρουαρίου 1802.

ἤρξατο γράφων ἐν ἡλικίᾳ δέκα ὀκτῶ ἐτῶν τὰ πρῶτα του ἔργα «ὁ Μωῦσῆς ἐν τῷ Νεῖλω» καὶ «Ὡδὴ ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ δουκὸς τοῦ Berry» προσεκτίσαστο αὐτῷ τὸν τίτλον ὁ «ἔξοχος παῖς» (su blime enfant) ὃν ὁ Chateaubriand τῷ ἀπένευσε. Εἰς ἡλικίαν εἴκοσι ἐνὸς ἔτους συνέθεσε τὰς ὠδὰς του καὶ ἔγραψε τὸν «Χὰν τὸν Ἰσλανδόν». Ἀπὸ τοῦ εἰκοστοῦ μέχρι τοῦ τριακοστοῦ ἔτους τῆς ἡλικίας του καθίσταται ἀδιαμφισβητήτως ὁ ἀρχηγὸς τῆς ῥομαντικῆς σχολῆς γράφων τὸν «Κρόμβελ» καὶ τὸν «Ἐρνάνην», μετὰ τὸν ὁποῖον ἐπὶ δώδεκα συνεχῆ ἔτη ἀναβιβάζει ἐπὶ σκηνῆς τὸ ἐν κατόπιν τοῦ ἄλλου τὰ ἔργα του, Μαριὸν Δελόρμ, ὁ Βασιλεὺς διασκεδάζει, (Rigoletto) Λουκρητία Βοργία, Μαρία Tudor Angelo, κατόπιν δὲ «Ruy Blas καὶ Burggravés».

Τὸ θέατρον δὲν ἔδειξεν οὕτω ἡ μικρὰν μερίδα τῶν ἔργων τοῦ ἐξόχου ποιητοῦ. Σχεδὸν συγχρόνως μετὰ τὸν Κρόμβελ ἐκδίδονται αἱ χορωδαίαι (ballades) (1824) καὶ αἱ ἀνατολιτικαὶ (1829) ἐν αἷς ἰδίως ἀναφαίνεται ὁ φιλελληνισμὸς καὶ ὁ ἔρωσ τοῦ ἀνδρὸς πρὸς τὴν ἐλευθερίαν. Ἐν αὐταῖς τὸ ὠραιότερον ποίημά του, οὐ μόνον διὰ τὴν ποιήσιν καὶ τὴν ιδέαν ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν δόξαν τῆς Ἑλλάδος καὶ διὰ τὴν μνήμην τοῦ διασημοῦ ναυάρχου εἶναι ὁ Κανάρης.

Φέρει ὡς ἐπίγραμμα «Faire sans dire».

Μετὰ τῆς εἰκονογραφίας τοῦ ποιητοῦ παραθέτομεν καὶ πανομοιότυπον τῆς ὑπογραφῆς του ἐν ἐπιστολῇ πρὸς τὸν κ. Στεφ. Ε. Στεφάνου.

Ἴδου ἡ ἐπιστολὴ

Guernesey 11. 8bre 1878.

Monsieur.

Vous faites bien de célébrer le noble pays dont vous êtes. Grâce aux faits mémorables que vous rappelez aucune gloire n'aura manqué à cette serie des anciens héros et des anciens dieux.

Je vous félicite et je vous remercie.

Victor Hugo

Ὁραιότερον ἐπίγραμμα δὲν ἦτο δυνατόν νὰ εὑρεθῇ διὰ τὸν ἥρωα. Ἐναυμάχει, ἔκαιε, κατέστρεφε τοὺς ἐχθροὺς χωρὶς θόρυβον καὶ τὰ ἄθλα του διὰ τοῦτο ἀντήχουν ἀπὸ ἄκρου εἰς ἄκρον τῆς γῆς καὶ τὸ ὄνομά του συνεδέθη μετὰ τὸ τοῦ αἰδοῦ τῶν κατορθωμάτων αὐτοῦ.

Ἡ τελευταία στροφὴ τοῦ ποιήματος εἶναι ἡ πολυτιμωτέρα σμύρνα, ἣν ἠδύνατό τις νὰ καύσῃ εἰς μνή-

μην τοῦ ἥρωος πυρπολητοῦ. Ἀφ' οὗ περιγράφει ὁ ποιητὴς τὰς σημαίας τῶν ἀκμαζόντων τότε ἐθνῶν ἐπιφέρει:

Aux navires captifs toujours ils apprendront

Leurs drapeaux de victoire,

Afin que le vaincu porte écrite à son front

Sa honte avec leur gloire!

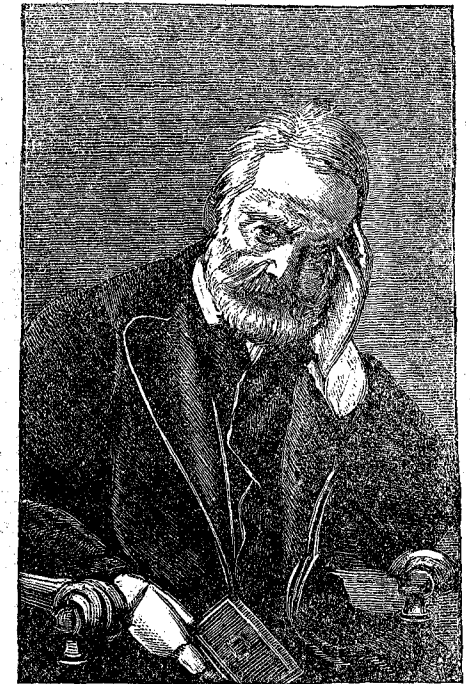
Mais le bon Canaris, dont un ardent sillon

Luit la barque hardie,

Sur les vaisseaux qu'il prend, comme son pavillon

Arbore l'incendie

Αἰώνιος δόξα διὰ τὸν πυρπολητὴν!

Τὸ ποίημα «Αἱ κεφαλαὶ τοῦ στραχίου» (1827) εἶναι ἡ δόξα ἄλλης σελίδος τῆς ἱστορίας τῆς ἀναγεννωμένης Ἑλλάδος ἀναφέρεται εἰς τὴν καταστροφὴν τοῦ Μεσολογγίου ἔχον ἐπίσης σχέσιν πρὸς τὸν τότε θρυλληθέντα θάνατον τοῦ Κανάρη.

Ὁ Βότσαρης, ὁ ἐπίσκοπος Ἰωσήφ, ὁ Κανάρης ἀναγράφονται ὡς ἅγιοι σκιαί, ἡμίθεοι. Καταλήγει δὲ τὸ ποίημα διὰ τῆς ὠραιότατης στροφῆς.

«Ah! si l'Europe en deuil, qu'un sang si pur menace
«Ne suit jusqu'au serail le chemin qu'il lui trace
«Le seigneur la réserve à d'amers repentirs.
«Marin, prêtre, soldat, nos autels vous attendent,
«Car l'Olympe et le Ciel à la fois vous attendent
«Pleiade de héros! Trinité de martyrs!»

Τὴν ἀναυμαχίαν τοῦ Ναυαρίνου ἀρχίζει διὰ τῆς στροφῆς.

Canaris! Canaris! pleure! cent vingt vaisseaux!
Pleure! une flotte entière! — Ou done, démon des eaux
Ou donc était ta main hardie?
Se peut-il que sans toi l'Ottoman succombât?
Pleure comme Crillon exilé d'un combat!
Tu manquais à cet incendie!

Βραδύτερον εκδίδονται τὰ «φύλλα τοῦ φθινοπώρου» (1834) «οἱ ὕμνοι τοῦ Λυκαυγοῦς» καὶ ἀκτίνες καὶ αἰσκιαί», (1840). «Ἡ παναγία τῶν Παρισίων.»

Τῷ 1852 ὁ Βίκτωρ Οὐγὼ ἀπ' οὗ ἐπολέμησε εἰς τὰ ὁδοφράγματα πρὸς σωτηρίαν τῶν δικαίων τοῦ λαοῦ, τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἰσότητος γίνεται θύμα μετὰ τῶν Quinet καὶ L. Blanc τῶν συνήθων ἔργων τῶν μοναρχιῶν τῆς ἐξορίας. Εἴκοσιν ἔτη διέμεινεν ἐξορίστος ἐν Guernesey καὶ Jersey. Εἶτε ὑπὸ τοῦ φυσικοῦ τῷ ποιητῇ ἐνθουσιασμοῦ εἶτε ἕνεκα τῆς ἐν πλήρει Ὀκεανῷ ἀπομονώσεως τὰ ἔργα τοῦ Οὐγὼ χρονολογούμενα ἐκ Guernesey διακρίνονται. «Αἱ σκέψεις τὰ τραγούδια τῶν ὁδῶν καὶ τῶν δασῶν. Οἱ ἄθλιοι. Αἱ παραδόσεις τῶν αἰώνων. Ὁ γελῶν ἄνθρωπος. Οἱ ἐργάται τῆς θαλάσσης ὧν τὰ πλείονα μετεφράσθησαν καὶ εἰς τὴν ἑλληνικὴν εἶναι προιόντα τῆς ἐντυπώσεως τοῦ μεγαλοπρεποῦς Ὀκεανοῦ καταφέροντος τὰ κύματα τοῦ κατὰ τῶν βράχων τῆς Guernesey.

Θὰ ἦτο ἄσκοπον ἂν ἐπεχειροῦμεν νὰ ἐκτιμήσωμεν τὸ ἔργον τοῦ Βίκτωρος Οὐγὼ ἐν τῇ μικρᾷ ταύτῃ σκιαγραφίᾳ. Ὁ συγγραφεὺς τοῦ «Ναπολέοντος τοῦ μικροῦ» ὁ ποιητὴς τῶν ἐλλήνων (Chateimets) ἐξήσκησε τὸ εἶδος ἐκεῖνο τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς ἐπὶ τῆς δόξης τὸ ὅποιον ἀνέδειξε τὸν Βολταῖρον. Ἀδύνατον ὅμως ἦναι νὰ φαντασθῆ τις καὶ τί τῷ ἐστοίχισε εἰς ἀπειλὰς, εἰς ἐξορία, εἰς δυσμενεῖας, καὶ τέλος εἰς βολὴν πιστολίου. Πλὴν καὶ ἡ τύχη δὲν ἐφάνη ὀλιγώτερον σκληρὰ ἢ παρηγορία τοῦ ὅμως εἶναι οἱ δύο μικροὶ τοῦ ἔγγονοι ἢ Ἰωάννα καὶ ὁ Γεώργιος δι' οὓς ὁ ποιητὴς τῶν Ἀνατολίδων ἔγραψε τὴν «τέχνην τοῦ Πάππου» ὁ Βίκτωρ Οὐγὼ εἶναι σήμερον ἰσοδύνατος γερουσιαστῆς ἐκλεχθεὶς τοιοῦτος κατὰ τὰς γενικὰς ἐκλογὰς τῆς 20 Φεβρουαρίου 1876.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Κωφότης : καταστροφή τῆς—Μουσικὴ ἁρμονία διὰ μουσικοῦ κιβώτιου—Αἰολικὴ λύρα—Ὀπτικὸν τηλεφῶνον—Τὰ χρώματα εἰς τὸ ἐξῆς θὰ ἀκούονται ἀντὶ νὰ βλέπονται.

ΚΑΙ οἱ κωφοί ; . . . Ἀρκεῖ νὰ συνάψωσι τὴν μεμβράναν τοῦ τηλεφῶνου πρὸς σύρμα καὶ θέσωσι τὴν ἀκραν αὐτοῦ μετὰ τῶν ὁδόντων. Γνωρίζομεν ὅτι οἱ κωφάλαλοι συνάγωσι διὰ τῶν ὁδόντων τοὺς ἤχους ὅταν ἡ κωφότης τῶν δὲν προέρχεται ἐκ παραλυσίας τοῦ ἀκουστικοῦ νεύρου. Ὁ δυσκόλως ἀκούων ἀκούει εὐκολώτερον ὅταν τῷ ὀμιλῶσιν ἐντὸς χαλκίνου σκεύους ἢ ποτηρίου εἰς τὸ χεῖλος τοῦ ὁποίου στηρίζει τὸ οὖς ἢ τοὺς ὁδόντας. Ἡ μεταβίβασις τῶν ἤχων γίνεται πολὺ εὐκολώτερον διὰ τῶν στερεῶν σωμάτων ἢ διὰ τοῦ ἀέρος.

Περὶ ἔργον εἶναι τὸ πείραμα ὅπερ ὁ ἄγγλος φυσικὸς Wheatstone ἐξέτελεσε διὰ τοῦ μικροφῶνου. Κατάρθωσε νὰ διαβιβάσῃ τὸν ἤχον μουσικῆς συμφωνίας ἐκτελουμένης ἐντὸς ὑπογείου. Ἡ ἐλάτη διαβιβάσει κάλιστα τὸν ἤχον. Ὁ κ. Wheatstone κατάρθωσε τοῦτο διὰ τεσσάρων λεπτῶν στύλων ἐλάτης· ἐστήριξεν αὐ-

τοὺς τὸν μὲν ἐπὶ κλειδοκυμβάλου, τὸν δὲ ἐπὶ τοῦ ζυγοῦ τετραχόρδου, τὸν τρίτον ἐπὶ ζυγοῦ Βαρβίτου καὶ τὸν τέταρτον ἐπὶ γλωττίδος ὀξυαύλου. Οἱ ἤχοι διεδόθησαν λίαν διακεκριμένως μέχρι τοῦ τετάρτου πατώματος. Διὰ τοῦ τηλεφῶνου Hughes ὁ ἤχος αὐξάνει ἐκπληκτικῶς· οὕτω ἀρκεῖ νὰ ἀποθέσῃ τις μικρὸν κιβώτιον μουσικῆς ἐπὶ τοῦ ὀριζοντίου πεταύρου ὅπως ἀκούσῃ ὀλόκληρον ἁρμονίαν.

Αἰολικὴ λύρα.

Ἐπάρχει μουσικὸν ὄργανον ἄγνωστον σχεδὸν καὶ τὸ ὅποιον ὅμως εἶναι τὰ μάλα ἄξιον προσοχῆς. Εἶναι ἡ Αἰολικὴ λύρα· εἶναι εὐκολότατον νὰ τὴν στήσῃ τις ὅπου φυσᾷ ὁ ἄνεμος· διότι ὁ ἄνεμος τὴν δονεῖ. Ἀπλῆ χορδὴ τετανυμένη εἰς τὸ κάτω μέρος θύρας κακῶς κλειομένης καὶ ἐὰν ἡ ἐστία καίει ἀποδίδει ἤχους λίαν εὐχαρίστους.

Πολλὰ χορδαὶ τεταμμέναι ἐν τῷ κήπῳ ἀναδίδουσιν ἁρμονικωτάτους ἤχους ὅταν πνέῃ ὁ ἄνεμος. Ὅσοι περιπατοῦντες ἐστάθησαν πρὸ τηλεγραφικοῦ στύλου ἠδυνήθησαν νὰ ἀκούσωσι τοὺς μοναδικούς τούτους ἤχους. Ἀποτελοῦσι γλυκεῖαν τινὰ ἁρμονίαν ἣτις δὲν στερεῖται χάριτος (*). Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτε ἀκουομένη διὰ τοῦ τηλεφῶνου θέλει ἀποδίδει ἰσχυρότερος ἤχους.

Δὲν δυνάμεθα νὰ τελειώσωμεν τὸ ἀρθροῖδιον τοῦτο χωρὶς νὰ καταστήσωμεν γνωστὴν τὴν σπουδαίαν ἀνακάλυψιν τοῦ κ. May ἐπὶ τοῦ σεληνίου ὅπερ χρησιμεύει ὡς ὀδηγὸς τοῦ ἠλεκτρισμοῦ τοῦ προερχομένου ἐκ τοῦ φωτός. Ἡ ἰσχύς ὀδηγοῦ τοιοῦτου ἐκ σεληνίου δύναται καὶ νὰ δεκαπλασιασθῇ ἀναλόγως τῆς ἐντάσεως τοῦ φωτός ἐν ᾧ ἡ ῥάβδος τοῦ σεληνίου ἐκτίθεται. Ἐκαστον χρῶμα φωτός ἐκτυποῦται διαφοροτρόπως ἐπὶ τοῦ σεληνίου.

Ἐπομένως ἀντικαθιστῶντες εἰς τὸ ὄργανον Hughes τὴν ἐξ ἄνθρακος ῥάβδον διὰ ῥάβδον σεληνίου ἀποκτῶμεν μικροφῶνον λίαν εὐαίσθητον εἰς τὸ φῶς. Ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος ῥάβδος φωτιζομένη πλεον ἢ ἑλαττον γίνεται ἰσχυρότερος ἢ ἀσθενέστερος ὀδηγὸς καὶ ἀποδίδει ἰσχυρότερας ἢ ἀσθενέστερας δονήσεις. Αἱ δονήσεις αὗται τοῦ φωτός μεταβάλλονται εἰς δονήσεις τοῦ ἤχου.

(*). Ἀποδίδουσι τὴν ἀνακάλυψιν τῆς εἰς τὸν μοναχὸν Kirscher. Ἐαρινὴν τινὰ νύκτα εἶχε οὗτος ταυσίει χορδὴν μετὰ δύο θυρῶν, μικρὰ πνοὴ ἀνέμου φυσήσασα ἐκ τοῦ κήπου ἐδόνησε τὴν χορδὴν, ἥδη παρήγαγε γλυκεῖαν ἁρμονίαν. Ὅλοι οἱ μοναχοὶ ἐκοιμῶντο ὅτε ὁ ἐπιθεωρητὴς ἐκτελῶν τὴν τελευταίαν ἐπιθεώρησιν ἐνόμισεν ὅτι ἤκουεν τὸν ἤχον ὄργανου. Ἐστὴ ἐκπληκτος. Ὁ ἤχος ἐξήρχετο ἐκ τοῦ δωματίου τοῦ πατρὸς Kirscher. Εἰσέρχεται καὶ ἐρωτᾷ ποῦ εὐρίσκειται τὸ ὄργανον, ὅπερ πρὸ ὀλίγου ἤχει. Ὁ Kirscher ἀρχίζει νὰ γελᾷ. Ἡ θύρα ἐκλείει καὶ δὲν ἠκούσθη πλέον τι. Ὁ ἐπιθεωρητὴς ἀποσύρεται· πλὴν μόλις εἶχε διαβῆ τὸ κατώφλιον καὶ ὁ ἤχος ἠκούσθη ἐκ δευτέρου. Ἀλλὰ εἶναι ἀδύνατον, σκέπτεται, τὸ ὄργανον εὐρίσκειται ἐν τῷ δωματίῳ τοῦ Kirscher μὲ ἠπάτησε. Ὁ Kirscher τὸν παρεκάλεσε νὰ ἐρευνήσῃ. Καὶ ἐν ᾧ ἐξήρχετο ἀπηλπισμένος τῷ ἔδειξε τὴν Αἰολικὴν ἄρπαν ἣτις ἐγένετο ἀντικείμενον θαυμασμοῦ τῶν πατέρων.

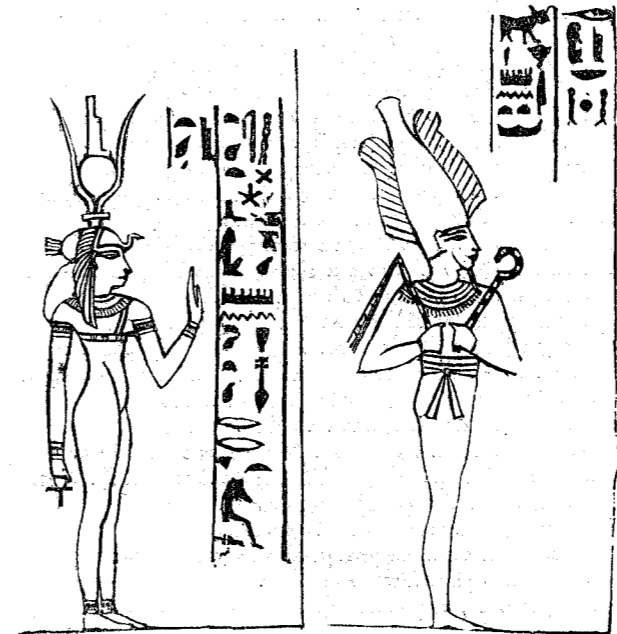
«Τὸ τηλεφῶνον οὕτω θὰ ἀκούει τὸ φῶς καὶ τὰ χρώματα».

Ἐκαστος ἤχος τοῦ τηλεφῶνου θὰ εἶναι ἤχος χρώματος ὑφάσματος ἢ ἀνθους. Ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει δύναται τις νὰ κρίνῃ περὶ τῆς ἐντάσεως τοῦ φωτός καὶ οὕτω νὰ πραγματοποιήσῃ εὐαίσθητικώτατον φωτόμετρον. Ἀνωφελές νὰ προσθέσω ὅτι ἀποκτῶμεν οὕτω καὶ μετεωρολογικὸν ὄργανον ἀκριβές διὰ τὴν σπουδὴν τῆς ποικιλίας τοῦ φωτός κατὰ τὰς διαφόρους ὥρας τοῦ ἔτους.

Οὕτω βλέπομεν ὅτι τὰ δύο πέταρα καὶ ἡ μικρὰ ῥάβδος τοῦ κ. Hughes ἔχουσι τὸ ἐνδιαφέρον των. Πρὸ καιροῦ ἐζήτουν μέσον πρὸς ἰσχυροποίησιν τοῦ ἤχου. Ἡ λύσις φαίνεται ἐλθούσα καὶ διὰ τρόπον ἀληθῶς τόσῳ στοιχειώδους ὥστε δὲν δύναται ἢ νὰ κινήσῃ ἔτι μᾶλλον τὴν περιέργειάν μας.

Ο ΟΣΙΡΙΣ ΚΑΙ Η ΊΣΙΣ

ΕΝ τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ ὑπεσχέθημεν νὰ γράψωμεν περὶ τοῦ Ὀσιρίδος καὶ τῆς Ἰσιδος. Ἐνταῦθα παρατίθενται αἱ εἰκόνες τῆς Ἰσιδος καὶ τοῦ Ὀσιρίδος. Κατὰ τὴν μυθολογίαν, ὁ Ὀσίρις καὶ ἡ Ἴσις

Ἡ Ἴσις.

Ὁ Ὀσίρις.

ἦσαν παρ' Αἰγυπτίους αἱ κύρια θεότητες, αἰτίνες διὰ τὰ εὐεργετήματα, ὧν ἐγένοντο αἰτία εἰς αὐτοὺς καὶ εἰς σύμπαν τὸ ἀνθρώπινον γένος, ἀπελάμβανον μεγίστων τιμῶν. Ὁ Ὀσίρις καὶ ἡ Ἴσις ἔδωκαν νόμους εἰς τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἐφεύρον ὑπὲρ αὐτῶν πᾶσαν ὠφέλιμον τέχνην. Ὁ Ὀσίρις θέλων νὰ μεταδώσῃ τὰ ἀγαθὰ εἰς πᾶσαν τὴν ἀνθρωπότητα, διενόηθη νὰ ἐπιχειρήσῃ ἐκστρατεῖαν μέχρι τῶν Ἰνδιῶν. Τὰ ὄπλα, τὰ ὅποια μετεχειρίσθη, δὲν ἦσαν καταστρεπτικά, ἦσαν ὄργανα μουσικά. Καταλιπὼν τὴν ἀδελφὴν καὶ σύζυγόν του Ἴσιν ἵνα κυβερνᾷ ἐν Αἰγύπτῳ ἀνεχώρησεν ἀκολουθούμενος ὑπὸ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν

καὶ πανταχοῦ γενόμενος δεκτὸς μετὰ χαρᾶς. Διήλθε τὴν Αἰθιοπίαν, τὴν Ἀραβίαν, τὰς Ἰνδίας καὶ ἐπιστρέφων διήλθε διὰ τῆς Θράκης καὶ τῶν περιχώρων αὐτῆς, εὐεργετῶν τοὺς ἀνθρώπους, ἐξημερῶν τοὺς ἀγρίους, διδάσκων τὴν γεωργίαν, τὴν ἀμπελοουργίαν, τὴν οἰκοδομὴν πόλεων καὶ χωριῶν καὶ ἐγείρων στήλας καὶ ἄλλα μνημεῖα, ἐφ' ὧν ἐσημειοῦντο τὰ κατορθώματά του, καὶ τέλος ἐπανῆλθεν εἰς τὴν Αἴγυπτον πλήρης δόξης.

Ἐν Αἰγύπτῳ ἐπιστρέψας εὗρε τὸν μοθητρὸν καὶ κακοπαῖον ἀδελφόν του Τυφῶνα παρασκευάζοντα αὐτῷ ἐνέδρας καὶ παிரώμενον νὰ τὸν ἐκθρονίσῃ. Ὁ Ὀσίρις, ἀγαθὸς ὢν, καὶ θέλων ν' ἀφοπλίσῃ τὸν ἀδελφόν του διὰ τῆς ἀγαθότητος καὶ τῆς ἀνεξικακίας, ἐνέπεσεν εἰς τὰς παγίδας του. Ὁ Τυφῶν προσεκάλεσε τὸν ἀδελφόν του εἰς συμπόσιον, ἐνθα μετὰ τὸ δεῖπνον προέτεινεν εἰς τοὺς δαιτυμόνας νὰ μετρηθῶσιν ἐν κιβώτιῳ, ὅπερ εἶχε φέρει καὶ διήγειρε τὴν περιέργειαν τῶν θεατῶν διὰ τὴν λεπτότητα τῆς κατεργασίας καὶ ὑπισχεῖτο νὰ δώσῃ δῶρον εἰς ἐκεῖνον, ὅστις θὰ ἐξισούτο πρὸς αὐτό. Ἀφ' οὗ ἕκαστος τῶν δαιτυμόνων εἰσῆλθε καὶ οὐδεὶς ἦτο ἴσος πρὸς αὐτό, εἰσῆλθε καὶ ὁ Ὀσίρις. Ἀμα εἰσελθόντος οἱ περὶ τὸν Τυφῶνα 72 ὀπαδοὶ ἠγγέρθησαν ἐκ τῆς τραπέζης, ἐκλείσαν τὸ κιβώτιον καὶ ἔρριψαν αὐτὸ εἰς τὸν Νεῖλον.

Ἡ Ἴσις μαθοῦσα τὸ συμβάν, ἐνδύεται μαῦρα καὶ ἀμέσως τρέχει ὀδυρομένη καὶ κλαίουσα ἵνα εὕρῃ τὸ σῶμα τοῦ Ὀσιρίδος, καὶ μετὰ πολλὰς περιπλανήσεις εὐρούσα αὐτὸ ἐναπέθηκεν ἐν τῇ νήσῳ Φίλη. Ὁ Ὀσίρις ἐν τῷ Ἄδῃ εὐρισκόμενος ὡς βασιλεὺς τῶν νεκρῶν ἐπιφαίνεται εἰς τὸν Ἔρον τὸν υἱόν του, καὶ ἐξορκίζει αὐτὸν νὰ ἐκδικηθῇ τὸν θάνατον. Ὁ Ἔρος συνάγει τοὺς ὀπαδοὺς του, πολεμεῖ, κατανικᾷ τὸν Τυφῶνα καὶ ἐκδιώκει αὐτὸν μετὰ τῶν μαῦρων ὀπαδῶν του εἰς τὴν ἔρημον. Μετὰ τὴν ἐκδίωξιν τοῦ Τυφῶνος ὁ Ἔρος καταλαμβάνει τὸν θρόνον τοῦ πατρὸς του καὶ βασιλεύει ἐπὶ τῆς Αἰγύπτου ὡς ὁ τελευταῖος τῶν θεῶν.

Καὶ οὕτω μὲν ἔχει ὁ μῦθος, ἐν ᾧ παρίσταται ὑπὸ μορφήν συμβολικὴν ὁ φυσικὸς βίος τῶν Αἰγυπτίων ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ Νεῖλου. Κατὰ δὲ τὴν συμβολικὴν παράστασιν ὁ Τυφῶν καὶ οἱ 72 ὀπαδοὶ του εἶνε αἱ 72 ἡμέραι τοῦ τρομεροῦ καύσανος, ὅστις ἐπικρατεῖ ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ τῆς ξηρασίας. Ἡ γῆ τῆς Αἰγύπτου, ἡ Ἴσις, στενάζουσα ἐπικαλεῖται τὸ εὐλογημένον ὕδωρ, ὁ δὲ Ὀσίρις, ἡ γόνιμος δύναμις, ἡ ἐκδηλουμένη ἐν τῷ Νείλῳ φεύγει ἐφ' ὅσον δεσπόζει ὁ ἐχθρὸς ἀδελφός του ἢ κοιμᾶται. Ἀλλ' ὁ υἱός του Ἔρος, τὸ δροσερὸν φθινόπωρον, ἐκδιώκει μετὰ νεανικῆς ζωηρότητος τὸν Τυφῶνα, καὶ ἀποδίδωσιν εἰς τὸν τόπον τὴν γονιμότητά του. Ὁ θάνατος τοῦ Ὀσιρίδος εἶνε ἀπλοῦς λήθαργος, διότι ζῆ καὶ ἐνεργεῖ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς διὰ τοῦ υἱοῦ του Ἔρου, τοῦ ἐκδικητοῦ τοῦ πατρὸς του, καὶ ἐν τῷ ὑπογείῳ κόσμῳ, ἐν τῷ βασιλείῳ τῶν νεκρῶν, ὅπου κρίνει τὰς χωρισθείσας τοῦ σώματος ψυχὰς καὶ ἐγείρει αὐτὰς εἰς νέαν ζωὴν.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Αἱ μηχαναὶ δὲν στεροῦσι τοὺς ἐργάτας ἡμερομισθίου. Ὅταν ἡ θερμικὴ μηχανὴ εἰσῆχθη εἰς τὰς Ἠνωμ. Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς τῷ 1850 ὁ ἀριθμὸς τῶν γεωργῶν τῶν ἐπασχολουμένων εἰς τὰς δώδεκα Πολιτείας, ἐν αἷς κυρίως γίνεται αὐτῆς χρῆσις ἀνήρχετο εἰς 1,301, 863 καὶ τῷ 1870 εἰς 2,641,830. Ἡ διαφορὰ εἰς τὰ ἡμερομισθίων ἦν ἐπίσης μεῖζων. Τῷ 1850 τὸ ἡμερομισθίον ἦν 1,50 δολλ. τῷ δὲ 1870 ἦν 3,50 δολλ. Κατὰ τὸ ἐνεστῶς ἔτος τὸ ἡμερομισθίον εἶναι 2,50 δολλ.

* * * Ἐν τῇ Βρετανικῇ Κολομβία ἀλιεύεται ἰχθὺς περὶ τοὺς 14 δακτύλους μήκους, εἶναι δὲ τοσοῦτον παχὺς ὥστε δύνανται ν' ἀναρῆθαι καὶ παράσχη φῶς ὡς λαμπάς. Τῆν ἀλιεῖαν ἐνεργουν οἱ ἰθαγενεῖς ἀρχόμενοι ἀπὸ τῆς 20 Μαρτίου. Εἰς τὸν πρῶτον συλληφθέντα ἰχθὺν οἱ Ἰνδοὶ ἀπολογουῦνται ἐκτιθέμενοι ἐνώπιον αὐτοῦ τοὺς λόγους οἵτινες ἀναγκάζουσιν αὐτοὺς νὰ προσεγγίσωσι φθορὰν εἰς τοὺς ὁμοίους του, εἴτα δὲ προβαίνουσιν εἰς τὴν ἀλίευσιν. Τοὺς οὐλικόνας, οὕτω καλοῦνται οἱ ἰχθὺς οὗτοι, οἱ Ἰνδοὶ ξηραίνουσι ἐν τῷ καπνῷ καὶ τρέφονται ἐξ αὐτῶν ἐπὶ ἰκανὸν διάστημα χρόνου.

* * * Θεραπεία τῆς σκιατικῆς (sciatica). Κατὰ τὴν Λονδίνειον ἰατρικὴν ἀποθήκην, περιπτώσις σκιατικῆς προσβολῆς διήρκεσεν ἐπὶ δύο ἔτη καὶ πάσα θεραπεία ἐφαίνετο ἀπρόσφορος. Ὁ ἰατρός Volquardsen συνέλαβε τὴν ἰδέαν νὰ δοκιμάσῃ τὴν ἐσωτερικὴν χρῆσιν τοῦ φωσφόρου, τὸ ὅποιον ἐχορήγησεν εἰς δόσεις ἐνὸς τετάρτου τοῦ κόκκου ἐκάστη τρίς τῆς ἡμέρας. Εἰς τρεῖς ἡμέρας ἐπῆλθε βελτιώσις ἐπαίσθητή, εἰς τρεῖς δὲ ἑβδομάδας τελεία θεραπεία.

* * * Κατὰ τινὰ ἔκθεσιν διακεκριμένου πολιτικοῦ τῆς Σινικῆς, ὁ πληθυσμὸς τῆς χώρας ταύτης ἀνέρχεται εἰς 120, 000,000. Κατὰ τὸν Κβάν Τσαν Λίγγ ἡ εὐδαιμονία καὶ ὁ πληθυσμὸς τῆς χώρας ἤρξαντο παρακμάζοντα ἀπὸ τοῦ 1761, παροτρύνει δὲ εἰς τὴν εἰσαγωγὴν νέων μηχανημάτων πρὸς καλλιέργειαν τῆς γῆς κατὰ μίμησιν τῶν κατοίκων τῆς Ἰαπωνίας.

* * * Κατὰ τὰς ἐπισήμους στατιστικὰς ὁλόκληρος ἡ ποσότης τῆς ὑπὸ καλλιέργειαν γῆς ἐν τῇ Μεγ. Βρετανίᾳ ἀνῆλθεν εἰς τριάκοντα δύο ἑκατομμύρια ἀκρων, διὰ δὲ τὴν Ἰρλανδίαν εἰς δεκαπέντε ἡμισυ ἑκατομμύρια ἀκρων. Οἱ δημητριακοὶ καρποὶ ὅμως οἱ ἐκεῖ παραγόμενοι ἐξαρκοῦντο μόνον εἰς διατροφὴν τῶν τριῶν πέμπτων τῶν κατοίκων. Ἐκ τούτου ἔχει ἀφορμὴν ἡ ἐν Ἀγγλίᾳ ὑποστηριζομένη ἀρχὴ τῆς ἐλευθέρου ἐμπορίας, διότι ἄλλως ἤθελε λιμοκτονήσῃ ἐὰν μὴ εἰσῆγαγεν ἐλευθέρως ξένα ἀλευρα καὶ σιτηρά.

* * * Ὁ μηδενισμὸς ἐξετάθη τοσοῦτον ἐν Ῥωσίᾳ ὥστε πρακτικῶς νὰ προκαλῆται τὰς Ῥωσικὰς ἀρχάς. Φυλλάδιον καλούμενον ὁ ζῶν νεκρὸς, ἀπειλῶν ἄμυσον θάνατον εἰς πάντας τοὺς διώκτας αὐτοῦ, ἐκυκλοφόρησε λίαν ἐν Ῥωσίᾳ πρὸς πείσμα τῆς ἀστυνομίας πρὸ τιμῶν δὲ ἡμερῶν ἀντίτυπον νέας μηδενιστικῆς ἐφημερίδος, Γῆ καὶ Ἐλευθερία, καλούμενον, ἐτέθε ἐπ' αὐτοῦ τοῦ γραφείου τοῦ Τζάρου. Συγχρόνως ἀπειλητικαὶ ἐπιστολαὶ στέλλονται εἰς τὰ ὑψηλότερα τῆς Ῥωσικῆς κοινωνίας πρόσωπα. Κατὰ διάταγμα τῆς Γερουσίας ἡ ἀστυνομία δύναται νὰ εἰσέρχεται εἰς ἐργοστάσια καὶ ἰδιωτικὰς οἰκίας πρὸς ἐρευνὰν δι' ὅπλα καὶ νὰ συλλαμβάνῃ πρόσωπα ἐν ἀνώγει.

* * * Κατὰ τὸ ἔτος 1877 ἐν ταῖς Ἠν. Πολιτείας ἐφρονούθησαν 7,500,000 κτήνη, περὶ δὲ τὰς 46,800 τόνοι νωποῦ κρέατος εἰσῆχθησαν εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἀξίας 2,046,670 λιρ. στερελ. Ἐσχηματίσθη ἐν Λονδίῳ ἐταιρεία πρὸς κατασκευὴν ψυκτικῶν σιδηροδρομικῶν ἀμαξῶν αἵτινες θὰ κομίζωσι νωπὸν κρέας εἰς τὰς πρωτεύουσας τῆς Εὐρώπης ἐκ τῶν ἠνωτάτων ἐπαρχιῶν. Αἱ ψυκτικαὶ αὐταὶ ἀμαξὶ τηροῦσι θερμοκρασίαν περὶ τὸ μηδενικόν.

Λύσις Αἰνίγματος ΙΔ'

Μονίς—ίδς—μόνος—δνος.

"Ἐλυσαν δ' αὐτὸ οἱ κκ. Κ. Νικολαΐδης φοιτητῆς (Ἀθηναί), Καίσαρ Μαρτζώκης (Ζάκυνθος), Ι. Κ. Τζάβας (Ἰδρα), Α. Δ. Θ. (Σμύρνη). καὶ οἱ ἐξῆς ἐμέτρως.

Τοῦ αἰνίγματος οἱ στοίχοι ἔκρουπον τὸν Μονίον
μ' ἕνα μόνον μ' ἕνα ὄνον τ' ἄλλο ἡμισυ ἰόν. Δ.Μ.Π.

Τ' ἄγριον καὶ παχὺ ζῶον εἶναι, φίλε, μ ο ν ἰ δ ς.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὁποίου φαίνεται καὶ ὁ ἰ δ ς.

"Ἄν δὲ κόψῃς τὸ ἰ ὦ τ α τοῦ θηρὸς τοῦ βδελυκτοῦ,

"Ἐν τῷ ἅμα μένει μ ὄ ν ο ς, ὅς εἰν' ἔρημος παντοῦ.

Καὶ ὁ μ ὄ ν ο ς γίνετ' ὄ ν ο ς, ἂν τὸ μὴ ἀφαιρηθῇ.

Εὐχομαι δὲ μὴ εἰς τοῦτον ἄλλος τις μεταβληθῇ! Κ.

Λύσις τοῦ ἐν τῷ 19 ἀριθμῷ Προβλήματος.

"Ἡ λέξις ἡ φέρουσα ὅλα τὰ φωνήεντα εἶναι ἡ ἐξῆς.

ἄ π α θ ε τ ι κ ω τ ἄ τ η

ΑΙΝΙΓΜΑ ΙΕ'

Σκούφους ἔχω ἕως πέντε μ' ἀριθμοὺς τὸν κάθε ἕνα. Δηλαδή, ὁ πρῶτος φέρει ἀριθμὸν στρογγύλον δ ὦ ω καὶ ὁ δευτέρως δι ἰ ς δ ὦ ω, καὶ ὁ τρίτος τὸν ἐννέα, ὁ δὲ τέταρτος τὸν εἴκοσ' καὶ ὁ πέμπτος τὸν τριᾶκοντα. Χωρὶς σκούφον εἶμαι πρᾶγμα, προξενούν τὴν δυστυχίαν, ἢ καὶ πάλιν εὐτυχίαν εἰς πολλὰς οἰκογενεῖας.

"Ἄλλ' ἐὰν θελήσῃς, λύτα, ὄν γελοῖον νὰ μὲ κάμῃς, τότε θέσε μου τὸν σκούφον, τὸν μὲ δ ὦ ω, λόγου χάριν, καὶ εὐθὺς λαμβάνω κλήσιν, ἣν περ φέρουν οἱ χυδαῖοι.

"Ἄν δὲ πάλιν δὲν σ' ἀρέσῃ τὸνομά μου τὸ χυδαῖον, τὸν μὲ τ ἔ σ σ α ρ α μοὶ θέσεις καὶ εὐθὺς μεταμορφοῦμαι, εἰς πυκνὸν, ὠραῖον δάσος, μὲ νερά καὶ μ' ἀηδόνας.

Δύνασαι, ἂν θέλῃς πάλιν, νὰ πετάξῃς τὸν δι ἰ ς δ ὦ ω καὶ νὰ θέσῃς τὸν μ' ἐννέα εἰς τὴν κεφαλὴν μου σκούφον, ὅστις ἀφρυντα θὰ κάμῃ τὸ κορμὶ μου ἐν νησάκι, ἔχον εὐμορφὰς κοπέλλαις καὶ γλυκύτατον νεράκι.

"Ἐκ τῆς νήσου πάλ' εἰς νῆσον παρευθὺς μεταμορφοῦμαι, ἂν τὸν εἴκοσ τὸν μου θέσῃς πολυπλόκαμόν μου σκούφον. Καὶ ὡς νῆσος, τὸ ἀξίζω, ἐπεὶδὲ εἶμαι πλουσία, κ' ὑπερέτῃσα ἀνδρείως κατὰ τὸ εἰκοσίαν.

"Ἐπὶ τέλους, λύτα λάβε τὸν τριᾶκοντα ὄνον μου καὶ ἀντὶ τοῦ εἴκοσ τοῦ μου, θέσε τοῦτον καὶ θὰ ἴδῃς, ὅτι ὅλος εἶμαι πνεῦμα, ὅλος παίησις γλυκεῖα, δι' ἧς ὑμνήσα πατρίδα, οὖσαν ἦδη ἐλευθέραν.

Τὰ καλὰ καὶ τὰ κακὰ μου μετὰ πάσης ἀκριβείας σοὶ τὰ εἶπα, φίλε, λύτα, καὶ προσμένο νὰ σέ ἴδω ζαπλωμένον εἰς τὸ φύλλον τῆς καλῆς «Ἀθηναίδος».

Ε. Δ. Ρφπλ.

ΠΛΑΤΩΝ, σύγγραμμα περιοδικόν, παιδαγωγικόν καὶ φιλολογικόν ἐκδιδόμενον κατὰ μῆνα. Τόμος Α'. Τεύχος Α'. Νοέμβριος 1878. Περιεχόμενα: Πρόλογος. — Λόγος Χ. Παπαδοπούλου. — Περὶ τῶν παιδαγωγικῶν θεωριῶν τοῦ Πεσταλότση. — Ὁδηγὸς διδασκάλου ὑπὸ Ε. Γαλάνη. — Περὶ τῆς σχέσεως τῆς πολιτείας πρὸς τὴν δημοσίαν παιδείαν ὑπὸ Ἐβέρτου. — Ποικίλα. — Βιβλιογραφία.

Τὸ ἀξιόλογον τοῦτο περιοδικόν πληροὶ ἀνάγκην ἐν τῇ ἡμετέρᾳ κοινωνίᾳ. Διευθύνεται ὑπὸ τοῦ γνωστοῦ εἰς τὸν φιλολογικὸν κόσμον κ. Ε. Γαλάνη, ὅθεν οὐδεμίαν ἀμφιβολίαν ὅτι θὰ εὐδοκίμησῃ.